

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010282
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010282.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. januára 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného

H. M.

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom M. č. XX, okres J., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2Nt/12/2016 zo dňa 22. augusta 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/78/2012 zo dňa 30. júla 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/111/2012 zo dňa 04.02.2013 bol H. M. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 4C 118/2009-29 zo dňa 4. augusta 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7. septembra 2009, bol s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku zaviazaný prispievať na výživu svojich detí maloletej G. M., nar. X.X.XXXX sumou XXX € a maloletej G. M., nar. 6.X.XXXX sumou XX € mesačne vopred najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky H. M., tejto povinnosti sa v M., ako aj v bydlisku oprávnených a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 7. septembra 2009 do 12. apríla 2012 úmyselne vyhýbal tým, že v čase od 1. decembra 2011, keď mal príjem zo zamestnania si vyživovaciu povinnosť u zamestnávateľa L.-EU, s.r.o., nenahlásil, sám si ju dobrovoľne neplnil a v čase, keď bol bez zamestnania, nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, teda nemal vážny záujem získať zamestnanie, v období od 7. septembra 2009 doposiaľ bol evidovaný na I. práce sociálnych vecí a rodiny od 15. júna 2009 do 15. septembra 2009, od 10. augusta 2010 do 11. novembra 2010 a od 25. februára 2011 do 15. mája 2011, vždy bol vyradený pre nespoluprácu, pričom v predmetných obdobiach s výnimkou poslednej evidencie poberal dávky v nezamestnanosti, čím na výživnom zostal dlhovať za obdobie od 7. septembra 2009 do 30. júla 2012, s výnimkou uhradeného výživného vo výške 610 € oprávnenej H. M. sumu 5.515 €.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 32 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr.zák. bola

obžalovanému uložená aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj príkaz zamestnať sa v skúšobnej dobe.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý návrh odsúdeného H. M. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil. Odsúdený v podrobných písomných odôvodneniach sťažnosti namietal najmä nasledovné. Súd sa podľa neho nevysporiadal so zahladením predchádzajúceho odsúdenia, ktoré zahladenie bolo vzaté do úvahy len čiastočne. Keďže v neplnení vyživovacej povinnosti pokračoval, má za to, že išlo o pokračovací trestný čin, pričom prečin marenia podľa § 348 ods.1 písm.d/ Tr.zák. spáchal neskôr ako zanedbanie povinnej výživy. V jeho prípade preto nemohlo ísť o recidívu. Taktiež má za to, že nebola dostatočne zohľadnená amnestia zo dňa 2.1.2013. Sudca napriek jeho žiadosti nevypočul jeho dcéru G. M., ako nového svedka, keďže je už plnoletá a ani poškodenú, ktorá nemá dôvod byť neobjektívna. Svojho konania úprimne ľutuje, snaží sa svoju chybu napraviť. Poukázal na svoje hodnotenie vo výkone trestu, i na dobrovoľné úhrady výživného. Žiadal krajský súd o nápravu chýb a dodatočné zistenie všetkých okolností.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

K vytýkaným chybám v sťažnosti odsúdeného, uvádza senát nadriadeného súdu predovšetkým, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je v Trestnom poriadku (§ 394 a nasl.) koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok (odsudzujúci, ale aj oslobodzujúci) v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr.por. sa teda týka nedostatkov skutkových zistení.

Nadriadený súd sa preto vytýkanými chybami, týkajúcimi sa správnosti procesného postupu súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní, ani vytýkanými chybami týkajúcimi sa správnosti použitej právnej kvalifikácie, nezaoberal.

V konaní o návrhu o povolenie obnovy konania nie je súd oprávnený preskúmavať tieto otázky, pretože na to nemá zákonný podklad. Eventuálne procesné pochybenia a pochybenia v uplatnenej právnej kvalifikácii môžu pri splnení podmienok uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. byť predmetom iného mimoriadneho opravného konania - dovolania.

Taktiež v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať ani postup súdov v pôvodnom konaní, týkajúci sa vysporiadania sa zákonným spôsobom s vykonanými dôkazmi. Nemôže krajský súd skúmať ani správnosť vysporiadania sa pôvodne konajúcich súdov s rozpormi vo výpovediach svedkov, resp. v iných dôkazoch.

K návrhu odsúdeného na výsluch svedkýň G. M. a C. D., senát nadriadeného súdu uvádza, že nemožno hovoriť o tom, že ide o dôkazy súdu skôr neznáme. Odsúdeným uvádzaná okolnosť, že svedkyňa Dominika Cmarková je už plnoletá, resp. že poškodená nemá dôvod byť neobjektívna, nie je takou významnou okolnosťou, ktorá by mohla spochybniť výpoveď svedkyne C. D. v pôvodnom konaní. Navyše odsúdený dal súhlas na čítanie výpovede C. D. v pôvodnom konaní.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebola splnená ani jedna zo zákonných podmienok na povolenie obnovy konania, či už existencia dôkazov súdu skôr neznámych, ako aj skutočnosť, že by tieto dôkazy mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste vo veci.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.